

Տարցեր Տայասանում ԱՄՆ հյուպատոսին

- Հարցազրույցի ժամանակ դուր հաճախ դաժանացում եմ մերձավոր հարազատների անձնագրերը: Չաղտնիք չէ, որ սասնակ հազարավոր մարդիկ աշխատանքի փնտրելու նպատակով Հայաստանից մեկնել են Ռուսաստան, ԱՊՀ երկրներ, Եվրոպա, եւ դիմորդի համար հաճախ անհնար է ներկայացնել նրանց անձնագրերը: Գնե՞րկայացնելու դեպքում նրա ԱՄՆ մեկնելու հարցականի տակ է դրվում: Մի՞թե հնարավոր չէ այլ տարբերակով լուծել այս խնդիրը:

- Մե՞նք դաժանացում ենք մերձավոր հարազատների անձնագրեր, որոշե՞լիս իմանա՞նք դիմորդը Հայաստանում մերձավոր ազգականներ ունի, թե ոչ: Եթե ձեր ազգականներն ապրում են Ռուսաստանում կամ այլուր, ապա նրանց անձնագրերը բերելով մե՞ս էլ. դարձա՞յիս հարցազրույցը վարող դաժանացույցին տեղյակ դա՞նք, որ ձեր ազգականը Հայաստանում չի ապրում: Պաշտոնյան կարող է ձեզնից խնդրել արտասահմանում ապրող ձեր մերձավոր ազգականների անձնագրերի դաստիարակումը:

- ԱՄՆ մուգի վիզաները տրամադրվում են լիարժեք ժամկետի համար, հակառակ այլ երկրների, ինչպես Միդան ու Լիբանանը, որոնք տրամադրվում են 3 ամիսով ստորագրված վիզաներ: Ինչ՞ով է բացատրվում այս խնդիրը:

- Ներկայում բազմակի մուգի վիզաների համար դաժանացվում է վճարել 50 ԱՄՆ դոլար, եւ վիզան տրվում է մեկ ամիսով: Միջնորդվածի ու տեղադրված հարցը որոշելիս սովորաբար հիմնվում ենք սկզբի երկրի կողմից մեր երկրի հարաբերակցությունը առաջարկվող դիմումներով, փորձելով դրանք դաժանացնել մակարդակում, ինչը եւ անում ենք նաեւ Հայաստանի դարձադարձում:

- Ինչպե՞ս բացատրել, որ մի անգամ ԱՄՆ մեկնած եւ ժամկետի խախտումով վերադարձած դիմորդն այլեւս զրկվում է այնպիսի մեկնելու իրավունքից, իսկ Նահանգներում նույն դիմորդի դիմումից հետո իրականությունը երկարացնում են ԱՄՆ-ում մնալու նրա ժամանակը:

- Ինչպե՞ս արդեն նախկինում նշվել է, մե՞նք վիզա տրամադրելիս հաշվի ենք առնում անցյալում սկսված դիմորդի վարքագիծը: Վիզայի ժամկետը երկարացնելու համար կա սահմանված օրինական կարգ, եւ դա անելու համար անհրաժեշտ է դիմել ԱՄՆ մուգ գործելու վայրի ճեղքաբացից: Պաշտոնյաներին: Այն մարդիկ, ովքեր օրինական կերպով երկարաձգում են իրենց վիզայի ժամկետը, չեն դասվում: Իսկ եթե ո՞վ է մի անգամ օրինական երկարաձգում փոխարեն անօրինական կերպով մնում են Միացյալ Նահանգներում, ապա օրինական կարգով են առաջանում, որ նրանք կրկին կարող են այդպես վարվել կամ էլ չվերադառնալ Միացյալ Նահանգներից:

- Սկեսառյա մեկնել է ԱՄՆ փախուստի եղանակը այդպիսի դեպքում եւ կարճ ժամանակ անց մահացել է այնտեղ: Եւ մահվան քուրթը ձեռք բերելու համար ո՞րն էր միջոցը: Ինչ էր ի՞նչ հաջողակությունը:

- Միացյալ Նահանգներում մահվան վկայական սայիս են տեղական իրավունքները: Ձեր եղբայրը Միացյալ Նահանգներում կարող է վերցնել այդ փաստաթուղթը: Իսկ թե այդ վկայականը Հայաստանում ընդունելու համար ինչ է անհրաժեշտ, ձեզ կարող է ստել Հայաստանի Հանրապետության արտաքին գործերի նախարարության հյուպատոսական ծառայությունը:

Վազգեն Մանուկյան - Անհրաժեշտ է նախ գնահատել, թե ինչպիսի երկիր է Հայաստանը: Իբրևաճիտությունը մեզանում բավական թույլ է, Ռոբերտ Զոհարյանն ու իր ժողովուրդը մեծ հեղինակություն չունեն: Բայց մյուս կողմից էլ իրենց նստած են մի համակարգի վրա, որը լիակատար է: Սակայն այսօր այդ համակարգը նոր տեսք է փոխում, տեսք, որում ավելի ընդունելի կլինեն թե՛ դրսի, թե՛ մեր հասարակության համար:

Ի՞նչը լավ կլինի Հայաստանի համար. իբրևաճիտությունը, բայց, եթե իբրևաճիտության եկած ուժը հաստատ զբաղվի այդ համակարգի ձեռնարկում:

Ի՞նչին են ես դեմ: Այսօր ընդդիմության մեջ կան գործիչներ, ովքեր ձեռքերը դրեցին խփելով ասում

նրանց: Խելով է այն գերտերությունը, որն օգնում է ոչ թե անհասին, այլ ժողովրդին: Ռուսաստանն օգնեց Զոհարյանին, իսկ Արեւմուտքը վրաց ժողովրդին, ոչ թե՛ Եւրոպային, եւ ձեռք բերեց հեղինակություն:

- Հայաստանում կա՞ այն փառաբանական ուժը, կամ ուժերը, որն ունի բավարար ռեսուրս հեղափոխություն իրականացնելու համար, ընդհուպ իբրևաճիտություն վերցնելը:

Արամ Չ. Սարգսյան - Անհմաս է այդ ուժը փոստել կուսակցությունների շարքում: Նրանցից ով որ կասի, թե ինչն է այդ ուժը, զուգուգուվան է: Այդ ուժը ժողովուրդն է: Թե ո՞նք հետեւից կգնա ժողովուրդը, դա եւս նրա ընտրության խնդիրն է:

Արամ Կարապետյան - Որեւէ մեկն այսօր չի կարող ստել ինչը

հաստատման միջոց է: Բայց իրականում այն ուժերը, ովքեր ուզում են ազատել կրիմինալ ռեժիմներից, դաժանակից տեսնում են ոչ թե Ռուսաստանին, այլ Արեւմուտքին: Այս առումով մեզ համար խոստանալից է Արեւմուտքը, իհարկե, առանց փակ աչքերով նրա գիրկն ընկնելու:

Հայր Կարապետյան - Ռուսաստանը մեր ռազմավարական գործընկերն է, բայց մեր շահը դաժանացնում է նաեւ սերս հարաբերություններ Միացյալ Նահանգների հետ:

Արամ Կարապետյան - Ի՞նչ է կատարվում այսօր Կրասնոդարում: ԱՄՆ-ն իր շահն ունի այնտեղ, Ռուսաստանը՝ իր: Բայց այս ամենի մեջ ո՞նք է Կրասնոդար օգուտը, չեն տեսնում: Այն, որ մեծանում է արտադրությունը, որ ունի ազգային փոխանակությունների լուրջ խնդիրներ:

իրավունքները, կոռումպացված համակարգ չի կարելի ունենալ:

Գնո՞ւման, այս արժեքների հայրերը մե՞նք ենք, հետեւադեպ, մեր ուղղվածությունը դե՞մ է լինի դեմի Եվրոպա:

Արամ Մանուկյան - Խելացի արտաքին փառաբանություն վարելու դեպքում կարող ես ունենալ լուրջ գործընկերներ թե՛ Ռուսաստանում, թե՛ ԱՄՆ-ում, թե՛ Եվրոպայում: Ի՞նչու չեն ասում՝ շահերը հավերժական են լինում, իսկ միջոցներն ու գործընկերները՝ ժամանակավոր: Պե՞տք է հստակեցնել երկրից շահն ու այդ ուղղությամբ աշխատել:

- Ներհարակալան ուժերն այսօր բաժանված են արեւմտամտերի ու ռուսամտերի: Արդյո՞ք սա վստահավոր խաղափար է՞ այդ երկրների ձեռքում:

Ո՞ր ուղին է նախընտրելի Հայաստանի համար

Մտնում են փախուստի գործիչները

են, թե մե՞նք արեւմտամտ ենք: Ռուսներն են դուր գալ, որ Արեւմուտքը իրենց միջոցով անի այն, ինչ արեց Կրասնոդարում, Ուկրաինայում: Կարծում են, որ Արեւմուտքը բավական խելի ունի, որ հասկանա, թե ով է իրական արժեքներ կողմը: Բայց եթե նրանց վրա հեծնվելով իբրևաճիտություն փոխվի, նոր չարիք է լինելու Հայաստանի համար: Ըստ իս, հեղափոխական փոփոխությունների շրջան կսկսվի 2007-ին: Մինչ այդ կարող են լինել տարբեր ցունամիներ, բայց ոչ ավելին:

Հայր Կարապետյան - Կան փառաբանական ուժեր, որոնք շահ են ցանկանում, որ մեզ մոտ եւս տեղի ունենա հեղափոխություն, բայց դրան մեզ չեն հասնում, որովհետեւ կայունությունը մեր ժողովրդի սրտով է: Եվ այն դեպքում էլ թափանցում:

Արամ Մանուկյան - Գործընթացները ցույց են տալիս, որ մեր մոտեցած հեղափոխությունները դարձի վերադարձնա՞յն թայման են դարձնում: Մե՞նք սա մերժում ենք: Եվ ընդհանրապես հեղափոխությունների կողմնակից չենք: Բայց եթե հասարակության մեջ այդ դաժանացը հաստատվում է, ու դրան նպաստում են իբրևաճիտությունները, հեղափոխությունը դաժանում է անխուսափելի: Ներկայիս իբրևաճիտություններն իրենց «խելով» փառաբանությունները մոտեցնում են հեղափոխական ընթացության դաժան:

Արամ Կարապետյան - Հայաստանում զարգացումները կգնան հեղափոխական ճանապարհով: Միանձանակ է, որ լինելու են արտաքին խորհրդարանական եւ նախագահական ընտրություններ: Ինչ վերաբերում է դրսի ուժերի միջամտությանը, բացառում են, որ այդպիսի չլինեն: Ով կասի հակառակը, սուտ է:

Ամսվել Նիկոյան - Գունավոր հեղափոխությունների ձեռագիրը մուգն է, բոլորը կառված են համադրական ընտրությունների հետ: Այնպես որ, եթե 2007-2008 թթ. մեր ընտրությունները կեղծվեն, բացառված չէ, որ մեզ մոտ եւս հեղափոխություն լինի: Բայց մինչ այդ բացառում են:

Արամ Չ. Սարգսյան - Այլատերական արժեքային համակարգը միայն հեղափոխությամբ է հնարավոր փոխել: Հետեւադեպ, Հայաստանին անհրաժեշտ է դեմոկրատական հեղափոխություն՝ ժողովրդական ընդլվածմամբ: Համոզված եմ, որ եւ Կրասնոդարում, եւ Ուկրաինայում հեղափոխությունները ոչ թե գունավոր էին, դրանով մե՞նք վիշակորում են այդ ժողովուրդներին, այլ ժողովուրդն ուներ ռեսուրս, ոսփ կանգնեց, աշխարհն էլ օգնեց

Վերջին քաղաքում առավել հաճախացել են խուսակցությունները, թե գունավոր հեղափոխությունների հաջող հանգրվանը Հայաստանն է լինելու: Մեր փառաբանական գործիչները շուտով դաժանում են դրսից եկող բոլոր կանխատեսումներին: Հետաքրքիր է, որ «հեղափոխական» Հայաստանի մասին շահ ավելի խոսում են ռուս փառաբանները: Վերջինս ռուս վերլուծաբան Սամոսիլով Բելիկովսկին եւս անդրադարձա՞յն իբրևաճիտությանը հետաքրքիր է, որ Հայաստանն այդ ցանկում համարեց առաջիններից մեկը: Իսկ ԱՄՆ նախագահ Ջորջ Բուշի հայտնի

կարող է իբրևաճիտություն վերցնել, թե՛ ոչ: Որովհետեւ Հայաստանում հեղափոխության հարթաճանակից հետո դե՞մ է տեղի ունենալ ազատ, արդար ընտրություններ եւ ժողովրդի լիիրավ մանդատին արժանացած ուժն էլ կձեռնարկի իբրևաճիտություն: Իսկ հեղափոխություն իրականացնող ուժերն ընդդիմության ռադիկալ թեւերն են լինելու:

Արամ Մանուկյան - Այդպիսի ուժեր, անուսու, կան: ՀՀԸ-ն դիտում են նրանց շարքում: Բայց ցավալիս այն է, որ մեծացել է արտաքին գործերի դերը, եւ Հայաստանում չէ, որ որոշվելու է Հայաստանի ապագան: Դրանում որոշակի դեր կարող են ունենալ գերտերությունները, որոնք Հայաստանում կզենեն «դարձյալ» կուսակցություններ եւ նրանց միջոցով կիրականացնեն հեղափոխություն:

Ամսվել Նիկոյան - Չեն տեսնում ոչ այն փառաբանական ուժը, ոչ էլ այն իրավիճակը, որը կարող է գործընթացները սանել հեղափոխության:

Վազգեն Մանուկյան - Ես տեսնում եմ բազմաթիվ բեկորներ՝ կուսակցություններ, անհասներ, որոնք ցրված են եւ ընդդիմության մեջ, եւ իբրևաճիտության: Որոշակի սկզբունքների շուրջ նրանց համախմբումը դեմ տեղի չի ունեցել, այն դեմ առջեւում է:

- Ռուսաստան, թե՛ Արեւմուտք: Գերտերություններից յուրաքանչյուրը մեր տարածաշրջանում ունի իր հստակ շահերը: Իսկ ո՞նք է մեր իսկ շահով թելադրված նախընտրելի ուղին:

Վազգեն Մանուկյան - Միացյալ Նահանգները նախկին ԽՍՀՄ տարածում ուզում է տեսնել այնպիսի դեմոկրատիան, որում ոչ միայն կատարվի իր թելադրանքը, այլ նաեւ նրան լինեն իրեն: Սակայն այդ երկրներում այսօր իբրևաճիտ է կրիմինալ ռեժիմը: Եվ ընկալվում է, որ Արեւմուտքը դաժանացնելու է այն ուժերին, ովքեր դաժանացնում են այդ ռեժիմին: Իսկ Ռուսաստանը դաժանացնում է կրիմինալ ռեժիմներին, փանի որ իր մոտ եւս նույնն է: Սազվել է հետաքրքիր կամ իրական: Թվում է, թե դաժանացնում են Ռուսաստանի եւ Արեւմուտքի ազդեցությունների

հայտարարություններից հետո «ծաղկային» հեղափոխության շուրջ կարծես մեզանում ավելի զգալի դարձավ:

Վիայսմիլ արդյո՞ք Հայաստանը «հեղափոխական» վարդերի ու կակալների շարքում, ի զորու կլինեն՞ արտաքինաբանական հետաքրքիր գերտերությունների շահերին համադրել մեր երկրի շահերը: Այս հարցերի շուրջ է մեր գրույցը փառաբանական գործիչներ Վազգեն Մանուկյանի (ԱԺՄ), Արամ Կարապետյանի (ՆԺ), Ամսվել Նիկոյանի (ՀՀԿ), Արամ Մանուկյանի (ՀՀԸ), Հայր Կարապետյանի (ՀԶԴ) եւ Արամ Չ. Սարգսյանի («Հանրապետություն») հետ:

Ղարաբաղի, ազգային անվտանգության ապահովման, մեր տնտեսության զարգացման հարցում Ռուսաստանից բացի որեւէ մեկը մեզ օգնել չի կարող: Թող փորձեն հակառակն ապացուցել: Երբ ես ասում եմ, եթե թուրքական բանակն ուզենա, 40 րոպեում կհայտնվի Երեւանում, ինձ դաժանացնում են՝ թուրքերը նման բան չեն անի: Ես էլ հարցնում եմ. ԼՂ դաժանացնում ավարձված չէ, Թուրքիան սատարում է Ադրբեյջանին, Նախիջեւանում ստեղծվում են նոր դիրքեր, ո՞վ ասաց, որ հնարավոր չէ:

Ավանջարանների ժամանակներն անցել են եւ ռուսամտեր ուղղվածությունն ախտահար է: Միաժամանակ կարեւորում են ԱՄՆ-ի դերը: Այնպես որ Հայաստանի հարցում համար կարեւոր է զսնվել Ռուսաստանի գերտերական դաժանում, համադրելով բարյացակամությունը:

Արամ Չ. Սարգսյան - Հայաստանն անկախ երկիր է ու Ռուսաստանի գործերին չէ: Թող մեզ չվախեցնեն Ռուսաստանից տարածաշրջանում հետեւում: Կան ռուս փառաբանական գործիչներ, որոնք ամեն ինչ անում են մեզ Թուրքիայի եւ Ադրբեյջանի հետ թեմանացնելու համար: Բայց չէ՞ որ դարձյալված ենք ապրել այս տարածաշրջանում: Ռուսները ձավախում հանրահավերժ կազմակերպեցին, իրենք գնալու են, իսկ իրենցից հետո ի՞նչ է մնալու՝ իրար թեմանից հայր կրթից ժողովուրդներ: Տեսնե՞նք ի՞նչ են առաջարկում Ռուսաստանը եւ ԱՄՆ-ը: Ռուսաստանը որեւէ բան առաջարկում է, բացի «Գույլ դարձի դիմաց»-ից, զազամուղը Հայաստանի տարածվող չանցկացնելուց:

Ի՞նչ է առաջարկում Արեւմուտքը. մի կեղծել ընտրությունները, եղե՞ք ժողովրդավար: Մեր փառաբանությունը մե՞նք որոշել ենք դեմ 301 թ.-ին՝ դաժանացնելով փրսոնյա: Եվ փրսոնյա մեզանից ուր դարձավ փրսոնյա, բայց նրանք փրսոնյաները վերաբեցին փառաբանական: Այն արժեքները, որ առաջարկում է Եվրոպան, փրսոնյան կան են: Ասվածաճանջան «մի տղանի»-ի, «մի գողացի»-ի փոխարեն ասում են՝ հարգիր մարդու

